

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședințe, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinînd recursul declarat de către Inspecția de Stat în Construcții,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” împotriva Inspecției de Stat în Construcții, intervenient accesoriu Curtea de Conturi cu privire la contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 mai 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 17 octombrie 2013, SRL „Lorinela Grup” a depus cererea de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la solicitarea Curții de Conturi nr. 04/1-494 in 09 iulie 2013, reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții au inițiat un control privind verificarea volumului și costul lucrărilor executate la obiectivul „Lucrări de conservare a energiei termice la IMSP Spitalul raional Strășeni”.

Menționează că nu este de acord cu rezultatele controlului efectuat, întrucît controlul a fost petrecut cu încălcări grave ale legislației.

Susține că conform art. 4 alin. (2) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, organul de control este în drept să efectueze controlul asupra persoanei supuse controlului doar în cazurile cînd sînt întrunite cumulativ anumite cerințe prevăzute expres de lege, și anume: dreptul organului de control de a efectua controlul, cazurile, limitele și durata controlului.

Afirmă că conform art. 22 alin. (1) din Legea enunțată, indiferent de temeiul invocat și de tipul controlului, acesta nu poate fi efectuat și delegația de control nu mai este valabilă la expirarea a 10 zile calendaristice de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. b) și e).

Indică că în baza actelor anexate la actul de control, inclusiv: solicitarea Curții de Conturi nr. 04/1-494 din 09 iulie 2013, procesul-verbal de vizualizare și constatare a cantității și dimensiunilor radiatoarelor din aluminiu din 15 iulie 2013, procesul-verbal

nr. 2/8 privind constatarea volumului de ferestre, uși și vitralii din PVC din 16 august 2013 și actul de control nr. 53 din 23 august 2013, este evident faptul depășirii termenului de prescripție prevăzut de lege.

Mai invocă că Inspecției de Stat în Construcții nu a respectat cerințele prevăzute de art. art. 25 și 28 din Legea enunțată și nu a anexat la actul de control copia delegației și a mandatului de control precum și datele privind durata controlului.

La fel, menționează că la efectuarea controlului de către inspectorii din cadrul Inspecției de Stat în Construcții, n-a fost verificat devizul de efectuare a lucrărilor de reparație a sistemului de încălzire, nu au fost luate în calcul explicațiile în scris ale persoanei supuse controlului și/sau ale angajaților acesteia.

Totodată, indică reclamantul că fiind supus controlului nu i-a fost acordată posibilitatea să prezinte dovezi în favoarea sa, iar pe toată durata controlului angajații săi au fost expulzați din încăpere, fiindu-le interzis să participe la efectuarea controlului.

De asemenea, susține că nu este clară metoda de calculare de către Inspecția de Stat în Construcții a costului materialelor folosite, serviciilor prestate, iar în acest sens, indică că Inspecția de Stat în Construcții urma să dispună efectuarea unei expertize privind stabilirea costului real al materialelor de construcții și serviciilor prestate de către SRL „Lorinela Grup”.

Reține că în actul de control a fost invocat faptul precum că SRL „Lorinela Grup” a indicat cheltuieli care nu sînt justificative, lucrări neexecutate incluse în costul obiectului, însă toate aceste circumstanțe presupuse de către Inspecția de Stat în Construcții nu au fost stabilite prin acte confirmative și justificative.

Solicită anularea actului de control al Inspecției de Stat în Construcții nr. 53 din 23 august 2013 și a hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27 din 09 octombrie 2013.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2014 a fost admis demersul Inspecției de Stat în Construcții și atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Curtea de Conturi (f.d. 13 Vol. II)

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 iulie 2014, acțiunea a fost scoasă de pe rol din motivul nerespectării procedurii de soluționare a pricinii pe cale extrajudiciară (f.d. 17-19 Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014, a fost admis recursul declarat de SRL „Lorinela Grup”, casată încheierea primei instanțe și remisă cauza în aceiași instanță pentru examinarea în fond (f.d. 66-67 Vol. II).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 mai 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către SRL „Lorinela Grup”, casată integral hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă, fiind anulat actul de control a volumelor și costului lucrărilor executate la obiectivul „Lucrări de conservare a energiei termice la IMPS Spitalul raional Strășeni” nr. 53 din 23 august 2013, întocmit de către Inspecția de Stat în Construcții și hotărîrea nr. 27 din 09 octombrie 2013 cu privire la aplicarea sancțiunii economice, emisă de către Inspecția de Stat în Construcții.

La 04 ianuarie 2016, Inspecția de Stat în Construcții, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată și cu titlu suplimentar ca fiind depusă fără respectarea procedurii prealabile.

În motivarea recursului a indicat conținutul Actului de control contestat, susținând că SRL „Lorinela Grup” a încălcat flagrant prevederile art. 13 alin. (1) a Legii privind calitatea în construcții nr.721-XIII din 02 februarie 1996 și anume, prin faptul că Serviciul de Stat pentru Verificarea și Expertizarea Proiectelor și Construcțiilor nu a verificat documentația de deviz pentru lucrările de reparație a sistemului de încălzire.

Totodată, a remarcat că instanța de apel nu a motivat hotărârea în partea încălcării comise de SRL „Lorinela Grup” la modificarea în proiect a caloriferelor ce urmau a fi instalate din fontă la un preț net-superior cu caloriferele din aluminiu, fără a recalcula valoarea acestora, și care se confirmă prin borderourile de recalculare în care se indică exact prețurile și volumele exagerate.

Mai menționează, recurentul că instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că intimatul nu a îndeplinit sarcina de probă minimă în scopul confirmării respectarea procedurii prealabile privind anularea hotărârii contestate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 04 ianuarie 2016, împotriva deciziei din 12 noiembrie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspekția de Stat în Construcții este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Astfel, după cum se constată la caz, în scopul realizării proiectului „Renovarea sistemului de termoficare, schimbarea ușilor și gemurilor din PV” implementat de către ÎMSP Spitalul raional Strășeni, la data de 25 mai 2012, s-a desfășurat licitația publică nr. 973/12, câștigătoarea licitației fiind desemnată SRL „Lorinela Grup”, care are ca gen principal de activitate construcția clădirilor și/sau construcțiilor ingineresti instalațiilor și rețelelor tehnico-edilitare, precum și reconstrucția, consolidarea și restaurarea acestora.

Ulterior, la 28 mai 2012, între IMPS Spitalul raional Strășeni în calitate de beneficiar și SRL „Lorinela Grup” în calitate de antreprenor a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 22, modificat ulterior prin Acordul adițional nr.1/22 din 20 noiembrie 2012, prin care antreprenorul s-a obligat să execute lucrări de schimbare a geamurilor și ușilor la toate blocurile beneficiarului, și lucrări reparație a sistemului de încălzire în termen de 6 luni, iar beneficiarul s-a obligat să achite antreprenorului suma de 6 630 876,31 lei.

Este de menționat că atât, contractul de antrepriză, cât și Acordul adițional la contract au fost înregistrate de către Agenția Achiziții Publice sub. nr. 973/12-1 (f.d. 13-20).

Este cert și faptul că SRL „Lorinela Grup” și-a executat pe deplin obligațiunile asumate prin contractul de antrepriză și acordul adițional la contract, iar la data de 14 decembrie 2012, între IMPS Spitalul raional Strășeni și SRL „Lorinela Grup” a fost semnat procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate de înlocuire a ferestrelor și ușilor în valoare de 3 057787,55 lei (f.d. 31-41) și procesul-verbal de recepție a

lucrărilor executate de reparație a sistemului de încălzire a clădirilor în valoare de 2 198 498,19 lei (f.d. 42-51 Vol. I), astfel, valoarea totală a lucrărilor efectuate constituind 6 630 876 lei.

Tot materialul probator atestă că în temeiul scrisorii Curții de Conturi nr. 04/1-984 din 09 iulie 2013, Inspecția de Stat în Construcții a inițiat un control privind verificarea volumelor și costul lucrărilor executate la obiectivul „Lucrări de conservare a energiei termice la IMSP Spitalul raional Strășeni”, și a întocmit actul de control nr. 53 din 23 august 2013, prin care în urma recalculării valorii lucrărilor descrise în procesele-verbale de recepție a lucrărilor din 14 decembrie 2012, semnat de antreprenor și beneficiar a constatat exagerarea costului lucrărilor efectuate de SRL „Lorinela Grup” în sumă de 1 319,79 mii lei.

Drept urmare, la data de 09 octombrie 2013 Inspecția de Stat în Construcții în temeiul actului de control nr. 53 din 23 august 2013, a adoptat hotărârea nr. 27 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, prin care a încasa de la SRL „Lorinela Grup” suma de 1 319 790,48 lei obținută ilegal prin exagerarea volumelor costului lucrărilor executate și amendă în mărime de 1 319 70,48 lei (f.d. 10 Vol. I).

Astfel, înaintând acțiunea în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții, SRL „Lorinela Grup” a solicitat anularea actului de control nr. 53 din 23 august 2013 și a hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunii economice nr.27 din 09 octombrie 2013 (f.d.1-2 Vol. I).

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii și respingerii acțiunii, reținând în acest sens că lucrările de reparație a sistemului de încălzire a ușilor și geamurilor din PVC efectuate de către SRL „Lorinela Grup” la obiectivul „Lucrări de conservare a energiei termice la ÎMSP Spitalul raional Strășeni” au fost contractate între MSP Spitalul raional Strășeni, în calitate de beneficiar și SRL „Lorinela Grup” în calitate de antreprenor prin contractul de antrepriză din 28 mai 2012 în urma licitație publice din 25 februarie 2012, fără a fi expertizate regulamentar pînă la expunerea la licitație, astfel, nefiind asigurată conformitatea și valoarea corespunzătoare a lucrărilor respective.

Totodată, prima instanță a conchis că Spitalul raional Strășeni contrar prevederilor legale a modificat prin acord adițional poziția radiatoarelor din fontă cu radiatoare din aluminiu fără a recalcula valoarea acestora, și în lipsa unui acord adițional a exclus din devizul lucrărilor, lucrări în valoare de 482,4 mii lei și a inclus lucrări în valoare de 381,6 mii lei.

Judecînd apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela-Grup”, instanța de apel, verificînd legalitatea hotărîrii primei instanțe, a ajuns la concluzia admiterii apelului, casării hotărîrii primei instanțe și emiterii unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii și anulării actului de control a volumelor și costului lucrărilor executate obiectivul „Lucrări de conservare a energiei termice al IMPS Spitalul raional Strășeni și hotărîrii nr. 27 din 09 octombrie 2013 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice.

În speță se reține că decizia instanței de apel, a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a prevederilor legale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

În susținerea concluziei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 946 alin.(1) Cod civil, care statuează că prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se

obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți (client), iar aceasta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit.

Totodată, reieșind din prevederile art. 197 alin. (2) Cod civil, actul juridic cu titlu oneros este actul prin care se procură unei părți un folos patrimonial pentru obținerea în schimb a unui alt folos patrimonial, contractul de antrepriză reprezintă un contract sinalagmatic și un act juridic cu titlu oneros.

Iar, potrivit art. 667 alin. (2) Cod civil, și art. 668 alin. (2) Cod civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor. Contractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel.

Cu referire la prevederile normelor enunțate instanța de recurs reține că drept corectă constatarea instanței de apel precum că contractul de antrepriză fiind un contract privat încheiat între IMSP Spitalul raional Strășeni și SRL „Lorinela Grup”, prevede drepturi și obligații doar pentru părțile contractante, iar Inspekția de Stat în Construcții nu a fost în drept să intervină în acest contract și să micșoreze prețul lucrărilor stabilit de părțile contractante la încheierea contractului, cu atât mai mult cu cât suma de 6 630 870 lei stabilită ca cost al lucrărilor îndeplinite de antreprenor a constituit obiectul unei evaluări înainte de încheierea contractului, lucrările fiind descrise și evaluate în cadrul devizului semnat de părți.

Or, în sensul art. 935 Cod civil, în cazul în care lucrarea sau prestația a fost contractată la un preț forfetar, beneficiarul este obligat să plătească retribuiția convenită și nu poate pretinde o reducere a retribuiției pe motiv că lucrarea sau prestația a solicitat mai puțin lucru sau mai puține cheltuieli decât se preconizau. Antreprenorul sau prestatorul nu poate cere majorarea retribuiției pentru motive contrare, iar prețul forfetar rămîne același chiar dacă au fost aduse modificări termenelor sau condițiilor inițiale de executare dacă părțile nu au convenit altfel.

Astfel, în condițiile acestui text, contrar susținerilor recurentului, indiferent de cheltuielile solicitate/suportate la îndeplinirea lucrărilor stabilite conform contractului de antrepriză din 28 mai 2012, nici părțile contractante, IMSP Spitalul raional Strășeni și SRL „Lorinela Grup”, cu atât mai mult, Inspekția de Stat în Construcții și Curtea de Conturi, nu pot cere modificarea retribuiției stabilite la încheierea contractului, la caz, micșorarea acesteia, pe motiv că lucrarea a solicitat mai puțin lucru sau mai puține cheltuieli decât se preconizau.

Pe de altă parte, așa cum a fost stabilit în speță, devizul estimativ a fost convenit cu beneficiarul înainte de începere a lucrărilor și nu a fost modificat pe parcursul derulării contractului, iar decizia cu privire la modificarea contractului în sensul prelungirii termenului de executare a lucrărilor și în sensul schimbării caloriferelor din fontă în calorifere din aluminiu a fost luată de comun acord de părțile contractante.

Totodată la caz, prezintă relevanță și prevederile art. 948 din Codul civil, care statuează că antreprenorul trebuie să transmită clientului lucrarea liberă de orice viciu material sau juridic. Lucrarea este liberă de vicii materiale dacă are calitățile convenite.

În cazul în care nu s-a convenit asupra unor calități, lucrarea este liberă de vicii materiale dacă este corespunzătoare utilizării presupuse în baza contractului sau, dacă nu se poate deduce o asemenea utilizare, utilizării obișnuite.

Cu viciul material se asimilează situația în care antreprenorul produce o altă lucrare decât cea comandată sau produce lucrarea într-o cantitate sau de o dimensiune inferioară, dacă această executare poate fi considerată, pornind de la circumstanțe, ca

executare a contractului. Lucrarea este liberă de vicii juridice atunci când nici un terț nu poate valorifica drepturi împotriva clientului.

În același timp, dispozițiile art. 964 din Codul civil, stipulează că clientul care nu a cerut remedierea viciului după termenul corespunzător stabilit în acest scop de antreprenor și nici nu a reziliat contractul poate doar reduce retribuția cu o sumă corespunzătoare diminuării valorii lucrării din cauza viciului.

În acest context al analizei, se constată că doar clientul, în speță, IMSP Spitalul raional Strășeni, este în drept să constate și să declare existența viciilor materiale ale lucrării executate de antreprenor și doar clientul IMSP Spitalul raional Strășeni poate cere antreprenorului SRL „Lorinela Grup” reducerea retribuției, pe când, Inspecția de Stat în Construcții nefiind parte a contractului nu este în drept să constate și să solicite remedierea viciilor și respectiv, reducerea retribuției.

Mai mult decât atât, deși, Inspecția de Stat în Construcții invocă exagerarea costului lucrărilor de 1 319 790 lei în actele întocmite în urma controlului, inclusiv actul de control nr. 53 din 23 august 2013, procesul-verbal din 15 iulie 2013, procesul-verbal din 06 august 2013 nr. 2/8 și borderoul de recalculare, nu sunt descrise careva vicii admise de SRL „Lorinela Grup” la executarea lucrărilor de reparație a sistemului de încălzire și a lucrărilor de schimbare a geamurilor și ușilor la blocurile IMSP Spitalul raional Strășeni, admise de antreprenorul SRL „Lorinela Grup” și nu este indicată metoda de calcul a costului materialelor folosite și serviciilor prestate.

La acest capitol este locul de subliniat că actele emise de Inspecția de Stat în Construcții denotă executarea lucrărilor de către SRL „Lorinela Grup” într-un volum mai mic, în raport cu caietul sarcini stabilit de beneficiar, sau neexecutarea deplină a lucrărilor atât la efectuarea lucrărilor de reparație a sistemului de încălzire, cât și în cazul tâmplăriei, sau în astfel de circumstanțe pretinsa exagerare a costului lucrărilor efectuate de către SRL „Lorinela Grup” nu poate fi asimilată cu existența viciilor materiale în sensul art. 948 din Codul civil,

De altfel, prin prisma art. 958 alin. (1) Cod civil, viciile și abaterile constatate trebuie stipulate în actul de recepționare semnat de părți sau întocmit unilateral, în care se stabilește modul, condițiile și termenele de înlăturare a viciilor și a abaterilor constatate, iar legislația în vigoare nu prevede posibilitatea constatării viciilor cu excepția celor ascunse după semnarea actului de recepționare de către părți.

Cu alte cuvinte, prin contractul de antrepriză care este un act juridic cu titlu oneros și caracter sinalagmatic, antreprenorul urmărește realizarea unui venit din organizarea executării lucrărilor pentru client, iar diferența dintre suma devizului și suma costurilor de executare a lucrărilor urmează a fi înțeleasa drept un profit la care este îndreptățit antreprenorul (acesta fiind scopul încheierii contractului) și nicidecum costuri exagerate al lucrării.

Or, nici Inspecția de Stat în Construcții și nici Curtea de Conturi nu au menționat în actul de control și nici în actele subsecvente, care ar fi în opinia autorităților publice venitul la care este îndreptățit antreprenorul în condițiile în care costul de executare a lucrării a fost evaluat la suma de 5 311 086 lei, iar suma de 1 319 790 lei reprezintă exagerări ale costului lucrărilor.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a concluzionat că Inspecția de Stat în Construcții la emiterea hotărârii nr. 27 din 09 octombrie 2013 a încălcat dispozițiile speciale ale art. art. 946, 935 și 958 din Codul civil și dispozițiile generale ale art. art. 667 și 668 din Codul civil și justificat a conchis că atât hotărârea nr. 27 din 09 octombrie 2013 cât și actul de control nr. nr. 53 din 23

august 2013, prin prisma art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ care indică că actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, urmează a fi anulate ca fiind emise contrar prevederilor legale.

În acest context, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului cu referire la faptul încălcării de către SRL „Lorinela Grup” a încălcat prevederilor art. 13 alin. (1) a Legii privind calitatea în construcții, prin faptul că de către Serviciul de Stat în pentru verificarea și Expertizarea Proiectelor și Construcțiilor nu a fost verificată documentația de deviz pentru lucrările de reparație a sistemului de încălzire, întrucât verificarea documentației de deviz pentru lucrările de reparație se face la cererea beneficiarului, respectiv remiterea documentației de deviz Serviciului de Stat pentru Verificarea și Expertizarea Proiectelor și Construcțiilor nu poate fi pusă în sarcina SRL „Lorinela Grup”.

Sunt neîntemeiate și argumentele recurentului vis-a-vis de respectarea procedurii prealabile or, acțiunile SRL „Lorinela Grup” în acest sens au fost verificate pe cale judiciară, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014 a fost constatată legalitatea lor.(f.d. 66 Vol. II).

Nu constituie temei de admitere a recursului nici argumentele cu referire la faptul că SRL „Lorinela Grup” a modificat în proiect caloriferele ce urmau a fi instalate din fontă cu un preț superior celor instalate din aluminiu, fără a recalcula valoarea acestora, deoarece modificările în acest sens au fost efectuate prin Acordul adițional nr. 1/22 din 20 noiembrie 2012 încheiat între IMPS Spitalul raional Strășeni și SRL „Lorinela Grup”, înregistrat la Agenția Achiziții Publice, cu atât mai mult că însăși Inspekția de Stat în construcții a menționat că schimbarea radiatoarelor din fontă pe adiatoare din aluminiu nu majorează valoarea contractului.

Distinct de cele enunțate și având în vedere faptul că decizia instanție de apel este întemeiată, iar temeiurile invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Inspekția de Stat în Construcții.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” împotriva Inspekției de Stat în Construcții, intervenient accesoriu Curtea de Conturi cu privire la contestarea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva